

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU

134

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku dane člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, prema čijim odredbama visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme sukladno gore navedenom, "donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) "mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira, u *communiquéu* donesenom u Briselu 20. ožujka 2001. godine naglasio da "operativne i učinkovite državne institucije, sudska reforma, poštovanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za provedbu Mirovnog sporazuma";

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST/2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje potpora strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno spomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da poduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom *communiquéu* donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se, između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u *communiquéu* donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu potporu Državnom sudu koji će omogućiti vlastima Bosne i Hercegovine da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Svjestan činjenice da, u cilju da sistem pravosuđa funkcioniра i da kazneno zakonodavstvo može zaštititi vrijednosti društva i humanosti, mora postojati ozbiljan pristup izvršenju kaznenih sankcija, kao važna faza u omogućavanju vršenja pravde;

Vidjevši da određene odredbe domaćeg zakonodavstva o izvršenju kaznenih sankcija, koje se također primjenjuje na predmete ustupljene Bosni i Hercegovini od strane MKSJ-a, mogu onemogućiti učinkovito izvršenje kaznene sankcije nakon njenog izricanja;

Konstatirajući da su zakoni o izvršenju kaznenih sankcija Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta izmijenjeni i dopunjeni 2007. godine, s ciljem da se riješe nedostaci zapaženi u sustavu izvršenja zatvorske kazne;

Pozivajući se na shvaćanje da je donošenje na entitetskom nivou bilo nepotrebno, te da će organi vlasti Federacije Bosne i Hercegovine uskladiti svoj zakon s ovim izmjenama i dopunama u što je moguće kraćem vremenskom razdoblju;

Uz žaljenje što to nije postignuto, prvenstveno zbog toga što su organi vlasti namjerno zanemarili ovo pitanje tijekom gotovo 20 mjeseci, unatoč brojnim pismenim i usmenim kontaktima u kojima je od njih uporno zahtijevano da pristupe rješavanju ovog pitanja;

Uvjeren da svi organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu prijeko potrebnim kako bi se riješili problemi u svezi s izvršenjem kaznenih sankcija, posebice u predmetima ratnih zločina;

Svjestan nužnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;
Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,
Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU KAZNENIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine",
br. 44/98 i 42/99)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno u članku 14. ovog Zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".

Broj 25/09
20. veljače 2009. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Miroslav Lajčák, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU KAZNENIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.
(Novi članak 1.a)

U Zakonu o izvršenju kaznenih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, br. 44/98 i 42/99; u daljnjem tekstu: Zakon), iza članka 1. dodaje se novi članak 1.a koji glasi:

"Članak 1.a

- (1) Na izvršenje kaznenih sankcija koje je izrekao Sud Bosne i Hercegovine primjenjuje se zakon Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija.
- (2) Na izvršenje pritvora određenog od strane Suda Bosne i Hercegovine primjenjuju se zakoni Bosne i Hercegovine kojima se uređuje izvršenje pritvora."

Članak 2.
(Dopuna u članku 4.)

U članku 4. Zakona, stavku (1), iza riječi: "nadležni sud određen zakonom kantona" dodaju se riječi: "ili drugi nadležni sud".

Članak 3.
(Dopuna u članku 19.)

U članku 19. Zakona, iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

"(2) O uvjetnom otpustu osoba osuđenih sukladno nadležnosti Bosne i Hercegovine u kaznenim stvarima, konzultirat će se Sud Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona."

Članak 4.

(Dopuna u članku 22.)

U članku 22. Zakona, iza riječi: "sud na čijem području osuđeni ima prebivalište, odnosno boravište", dodaju se riječi: "ili Sud Bosne i Hercegovine kada je taj sud izrekao kaznu".

Članak 5.

(Izmjene u članku 24.)

- (1) U članku 24. Zakona, stavku (6), riječi: "u roku od osam dana" zamjenjuju se riječima: "što prije, ali najkasnije u tijeku istog dana".
- (2) U stavku (7) članka 24. Zakona, riječi: "najkasnije u roku od tri dana" zamjenjuju se riječima: "što prije, ali najkasnije u tijeku istog dana".

Članak 6.

(Dopuna članka 61.)

U članku 61. Zakona, iza stavka (4) dodaje se novi stavak (5) koji glasi:

"(5) O premještanju osobe osuđene od strane Suda Bosne i Hercegovine može se odlučiti isključivo sukladno zakonu Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija."

Članak 7.

(Izmjena članka 89.)

Članak 89. Zakona mijenja se i glasi:

"(1) Osuđenoj osobi se mogu odobriti sljedeće pogodnosti koje se koriste van ustanove, i to:

- a) slobodno kretanje van kruga ustanove u trajanju do 24 sata nakon svakih izdržanih sedam dana kazne zatvora (četiri puta u mjesecu koje u principu treba koristiti neradnim danom);
- b) slobodan izlaz u grad u trajanju do pet sati jednom u mjesecu;
- c) dopust do šest dana u tijeku jedne godine izdržavanja kazne zatvora. Nakon svakih dva mjeseca provedenih na izdržavanju kazne zatvora osuđenom se može odobriti do jedan dan dopusta;
- d) dopust do sedam dana u tijeku jedne godine izdržavanja kazne zatvora u slučaju teške bolesti ili smrti člana porodice, elementarnih nepogoda ili teških socijalnih slučajeva;
- e) slobodno kretanje van kruga ustanove do dva dana u tijeku jedne godine za vjerske praznike;
- f) za svaki državni praznik slobodno kretanje van kruga ustanove do jedan dan u tijeku jedne godine;
- g) godišnji odmor u krugu obitelji."

Članak 8.

(Novi članak 89.a)

Iza članka 89. Zakona, dodaje se novi članak 89.a koji glasi:

"Članak 89.a

- (1) Nadzor je obvezan ako je pogodnost koja se koristi izvan ustanove odobrena:
  - a) osobi osuđenoj na kaznu zatvora do deset godina za kazneno djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja povratka izbjeglih i raseljenih osoba;
  - b) osobi osuđenoj na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez obzira na vrstu kaznenog djela;
  - c) alkoholičaru, ovisniku o drogama ili višestrukom povratniku.
- (2) Ako se pogodnost koja se koristi izvan ustanove odobrava osobi koju je osudio Sud Bosne i Hercegovine, o tome se što prije obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, ali najkasnije prije početka korištenja pogodnosti."

Članak 9.

(Izmjena članka 90.)

Članak 90. Zakona mijenja se i glasi:

- "(1) Sljedećim se osobama neće odobriti korištenje pogodnosti izvan ustanove prije isteka jedne polovine zatvorske kazne:
- osobama osuđenim na kaznu zatvora u trajanju do deset godina za kazneno djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja povratka izbjeglih i raseljenih osoba;
  - svim osobama osuđenim na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez obzira na vrstu kaznenog djela;
  - alkoholičarima, ovisnicima o drogama ili višestrukim povratnicima.
- (2) Osobama osuđenim na kaznu zatvora od pet do deset godina, koje nisu počinile kaznena djela iz stavka (1), točaka a) i b) ovog članka i koje nisu višestruki povratnici, alkoholičari ili ovisnici o drogama, može se odobriti pogodnost koja se koristi izvan kruga ustanove, nakon izdržane jedne trećine zatvorske kazne.
- (3) Drugim osuđenima može se odobriti pogodnost koja se koristi izvan kruga ustanove nakon izdržane jedne četvrtine zatvorske kazne.
- (4) Mišljenje nadležnog policijskog tijela i nadležne općinske službe za socijalnu skrb potrebno je prilikom odlučivanja o odobravanju korištenja pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona osuđenima koji su počinili kazneno djelo iz stavka (1) točaka a) i b) ovog članka, ili osuđenima za koje se procijeni da bi boravkom na slobodi izazvali javne neredе ili ukoliko je to potrebno iz sigurnosnih razloga.
- (5) Kriteriji iz stavaka (1), (2), (3) i (4) ovog članka ne primjenjuju se na odobrenje pogodnosti iz članka 89. točke d) ovog Zakona koje se koriste isključivo u iznimnim slučajevima.
- (6) Pored zahtjeva za odobrenje pogodnosti iz članka 89. točke d) ovog Zakona, osuđenik je dužan podnijeti pismeno obrazloženje razloga za traženje dopusta.
- (7) Nevraćanje sa dopusta u roku od 24 sata po isteku odobrenog perioda, bez odgovarajućeg i po mogućnosti prethodnog opravdanja, smatrat će se bjekstvom.
- (8) Pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona ne smiju se koristiti izvan teritorije Bosne i Hercegovine."

Članak 10.

(Dopuna u članku 91.)

- (1) U članku 91. Zakona, dodaje se novi stavak (1) koji glasi:
- "(1) Uvjeti i način korištenja pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona, kao i onih koje se koriste unutar ustanove, propisuju se kućnim redom."
- (2) Sadašnji stavak (1) članka 91. Zakona postaje stavkom (2).

Članak 11.

(Dopuna u članku 92.)

- (1) U članku 92. Zakona, dodaje se novi stavak (1) koji glasi:
- "(2) Pritužbe protiv odluka o korištenju pogodnosti mogu se podnositi Ombudsmenu za ljudska prava Bosne i Hercegovine."
- (2) Sadašnji stavak (1) članka 92. Zakona postaje stavkom (2).

Članak 12.

(Dopuna u članku 106.)

- U članku 108. Zakona, iza stavka (5) dodaje se novi stavak (6) koji glasi:
- "(6) U svezi s uvjetnim otpustom osoba osuđenih prema nadležnosti Bosne i Hercegovine u kaznenim stvarima, konzultirat će se Sud Bosne i Hercegovine i Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona."

Članak 13.

(Izmjena u članku 112.)

- U članku 112. Zakona, stavku (4), riječi: "u roku od osam dana" zamjenjuju se riječima: "što prije, ali najkasnije tijekom istog dana".

Članak 14.

(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana po objavi u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".